

mindste i Grundringen, thi alene derved kunne vi rigtigt bedømme Ministeriets Handlinger.

Finantsministeren: Jeg maa ganske tiltræde den sidste ærede Talers Opfattelse af Betydningen af en saadan Bevilling som den, hvorpaa det foreliggende Lovforslag gaaer ud. Jeg seer i de forskjellige Tillægsbevillinger, som maatte fremkomme til Finantsloven, ikke Andet end et Supplement til denne, saaledes at der ved Finantsloven, i Forbindelse med disse Tillægsbevillinger, tilstaaes Regjeringen netop det Samme, som man, naar man ved Finantslovens Forelæggelse havde kunnet forudsee alle de mødende Udgifter, under Det vilde have begjært i selve Finantsloven. Forisaavidt den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Krieger) har antydet, at det var et Spørgsmaal, om ikke enhver Overfridelse af Finantsloven egentlig burde støtte sig paa en foreløbig Lov, saa vilde det maaskee i constitutionel Henseende kunne være et Resultat, der med Føie kunde udledes af Grundloven; det staaer imidlertid ikke udtrykkeligt i Grundloven, og jeg troer ikke, at et saadant Princip under vore Forhold, let vil lade sig overholde. Vi maae nemlig erindre, at saavel de vestindiske Colonter som de nordlige Bilande, ere saa sjerntliggende, at det ikke altid er Regjeringen muligt saa betids inden Finantsaarets Udløb, at man kan have en Lov derom, at bedømme, hvorvidt de bevilgede Summer ere overskredne eller ikke, og dette gjælder navnlig under overordentlige Forhold. Der er saaledes navnlig Exempel paa, at Gouverneuren over de vestindiske Der har været nødsaget til, paa Grund af Forhold, som jeg troer kunne retfærdiggjøre, hvad der er skeet, at overskride den ham herfra givne Bemyndigelse; Regjeringen her hjemme har altsaa ikke forud kunnet beregne, om en Overfridelse vilde finde Sted, og har altsaa ikke iforveien kunnet udgive nogen provisorisk Lov, hvorfor en saadan, hvis den under alle Omstændigheder skulde gives, maatte vedtages, efter at selve Udgiften var afholdt; men jeg troer, at naar en provisorisk Lov først kan udgives, efter at en Udgift er afholdt, saa er det bedre, at man slet ikke giver nogen saadan, men indskrænker sig til, hvad der ogsaa

er Brug i andre Lande, at fordre en Supplementbevilling til den gjældende Finantslov.

Krieger: For dog at forebygge en Misforstaaelse, maa jeg tillade mig at fremhæve, at den Mening, jeg fremsatte som den, der fortjente nærmere Overveielse, ikke gik ud paa, at enhver Overfridelse af de bevilgede Summer skulde have en foreløbig Lov tilfølge. Jeg vil ikke gjerne her gaae ind paa Enkelthederne af dette noget difficile Spørgsmaal, der tildeels ogsaa gaaer udenfor den foreliggende Sag, men kun nævne et Tilfælde, hvor Enhver kan see, at man ikke behøver nogen foreløbig Lov, men hvor der da heller ikke behøves en Tillægsbevilling. I saadanne Tilfælde for Exempel, hvor Regjeringen og Rigsdagen ere enige om en Udgift, men det tillige er erkjendt, at Udgiftens Størrelse afhænger af Conjuncturerne, hvorover man ikke er Herre, saasom naar der er bevilget en vis Sum til Brødforplejningen, men Kornpriserne blive enten høiere eller lavere, end man har calculeret, der troer jeg, at det, at man har brugt 10,000 Rbd. mere eller mindre, ikke behøver at gjøres til Gjenstand enten for en foreløbig Lov eller for en Tillægsbevilling. Hvor der derimod virkelig er Spørgsmaal om, hvad der maa kaldes en egentlig, en sand Overfridelse, der troer jeg, det fortjener at tages under Overveielse, om den rette Form ikke er den, at Regjeringen igiennem en provisorisk Lov autoriserer Pengenes Anvendelse, og jeg maa tilstaae, at den Indvending, som blev fremhævet herimod, ikke forekommer mig at have nogen Betydning; thi i det ganske særregne Tilfælde, at en Gouverneur paa eget Ansvar udgiiver Penge, hvortil han ikke er bemyndiget, seer jeg Intet til, Hinder for, at en foreløbig Lov desangaaende bagefter kan blive udstedt. Vi have Exempel herpaa i en anden, nemlig i den lovgivende Retning, idet Gouverneuren over Bestindien udstedte en provisorisk Anordning om Toldafgifterne, som senere af Regjeringen blev stadfæstet ved en foreløbig Lov, hvilken dernæst her indbragtes, hvorpaa den endelige Lov om Toldafgifterne udkom.

Rettelsete

Nr. 12 Sp. 191 L. 14 f. o. „fortælle“ læs: „fortælles.“